

Η εκ νέου επιχειρούμενη «αλλαγή» στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των ΑΕΙ φέρνει συνειρμικά στη μνήμη τους στίχους του Σουρή: ποιητής εκ του προχείρου που έχει τη μορφή του χοίρου!

Δεν θίγονται καθόλου τα κακώς κείμενα αλλά τα καλώς! Όπως η διοίκηση και το αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ με έξωθεν συμβούλια και...πρυτάνεις. Πρωτάκουστα πράγματα. Αντίθετα, τα κακώς είναι κατά τη γνώμη μου η ανυπαρξία ουσιαστικής αξιολόγησης, τα ολοένα μειούμενα κονδύλια έρευνας, οι άθλιοι μισθοί των μελών ΔΕΠ (ολοένα μειούμενοι!) και ο πανεπιστημιακός μη πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης-ελεύθερος επαγγελματίας που θεσμοθετήθηκε με το νόμο-έκτρωμα του 1997. Μοναδικό, θλιβερό φαινόμενο στα διεθνή χρονικά. Ακόμη, προτείνεται η κατάργηση(!) της βαθμίδας του λέκτορα και η μη δυνατότητα μονιμοποίησης με εκλογή στη βαθμίδα του επίκουρου. Οι δύο αυτές βαθμίδες σηκώνουν το μεγαλύτερο βάρος της ακαδημαϊκής δουλειάς. Πολύ «προοδευτικό» όντως...Όσο για τους επισκέπτες καθηγητές καλώς να έρχονται αλλά όχι ως διπλοθεσίτες και να πληρώνονται από εκεί που έρχονται και όχι από εδώ. Εδώ ας δώσουν επιτέλους αξιοπρεπείς μισθούς στους ήδη υπηρετούντες. Στις ΔΕΚΟ απόφοιτοι λυκείου παίρνουν πολύ καλύτερες αποδοχές! Από αυτής της πλευράς συνέφερε καλύτερα κλειδούχος στον ΟΣΕ παρά επίκουρος εδώ!

Σπύρος Γιακουμάκης

Επ. Καθηγητής ΕΜΠ